

TORONYIRÁNY

XVI. 40.

2022. október 2.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 27. vasárnap

Október 7. Rózsafüzér Királynője

Október 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya,
Magyarok Főpátrónája

A természetfeletti hithez is kell az ember közreműködése, készsége és – még alapvetőbben – nyitottsága. Ezek a hit-előzmények azonban nem termik a hitet, hanem csak előkészítik. Az apostolok jól érezték, hogy a hitet nem lehet „csinálni”, sőt „kiérdemelni” sem, de lehet kérni Istentől, az Atyától, aki azt akarja, hogy a hit által mindenki üdvözüljön.

A hit természetesen felelősséggel és kötelességgel is jár. Akiben (vagy akinek) hisz az ember, annak parancsait és kívánságait készségesen teljesíti. S akinek az élete vonzó számunkra, azt szívesen követjük. Ez az engedelmesség és szolgálat a hitből fakadó kötelesség. Az igazán hívó embernek a szemléletében az ún. „hitélet” nem szívesség kérdése, az Isten-és emberszolgálat nem előny vagy haszon kérdése elsősorban, hanem magától értetődő, egyszerű kötelességteljesítés. Aki megkapja a hit ajándékát, az általában meg is érzi, mire kötelezi a hit.

A mai szekularizálódott világban sok probléma van az ember természetfeletti igényével vagy hit-igényével éppúgy, mint a hit „következményeivel”: a hitből fakadó kötelességekkel. Sokat törődünk hitünk elmélyítésével és fejlődésével. Imádkozunk érte: Urunk, növeld bennünk a hitet!

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A mindenki számára nyitott Egyházért: Imádkozunk, hogy az Egyház hűségesen és bátran hirdetve az Evangéliumot, legyen a szolidaritás, a testvériség és az elfogadás helye, és egyre inkább élje meg a zsinati szellemiséget.

A szentmise olvasmányai

- Hab 1,2-3; 2,2-4** Az igaz embernek sok viszontagságot és gáncsoskodást kell elviselnie, de az élet teljessége az öröksége.
- 2Tim 1,6-8.13-14** Pál apostol az evangélium szolgálatában hűséges kitartásra buzdítja tanítványát, Timóteust, mert Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk.
- Lk 17,5-10** Jézus a tőle hitük megerősítését kérő apostolokat a kötelességteljesítés helyes lelkületére tanítja.

Intelmek a tanítványokhoz

A szakasz elején Lukács rövid bevezető mondattal tudatja, hogy Jézus a farizeusokhoz intézett beszéd (16,5-31) után a tanítványaihoz fordul. Maguk az apostolok kérik Jézust, hogy növelje a hitüket. A kérés természetesen minden egyházi vezető és minden keresztény magáévá teheti. A hívó ember mindenkor érzi hitének gyengeségét, s azt is tudja, hogy saját erejéből nem képes benne megerősödni. A hit végeredményben ajándék, amelyet csak kérni lehet. A hit szó nem bizonyos tételek elfogadására vonatkozik itt, hanem az Istenbe vetett feltétlen bizalomra. Válaszában Jézus világossá teszi, hogy nem a hit nagysága, hanem a minősége a lényeges. A legkisebb hit is, amennyiben hiteles, csodákra képes. Jézus ezt a tanítást szemléletes módon, figyelmet felkeltő képpel fejezi ki. Legyen a hit nagyságában olyan kicsi is, hogyha a legkisebb magnak számító mustármaghoz hasonlítható csupán, akkor is képessé teszi a tanítványt arra, hogy egy eperfát gyökerestül kiemeljen, és azután a tengerben elültessen. Az eperfügefák a mélyre eresztett gyökereik miatt igen szilárd fáknek számítottak. Jézus mondása azonban jelzi, hogy a hit ereje a legszilárdabban álló növényeket is képes helyükről kimozdítani. A mondás mátéi párhuzama a lényegi mondanivalót tekintve ugyanazt állítja, mint a lukácsi forma. Eltérő viszont a kép. Máténál a „mustármagnyi” hit hegyek elmozdítására képes (17,19-20). A tanítványokhoz intézett intelmek gyűjteményében az utolsó egység egy rövid példabeszéd (17,7-10), amely Lukács sajátja. A jelenlegi szöveg-

összefüggésben a tanítványokat – az apostolokat és minden egyházi vezetőt – figyelmezteti arra, hogy Istennel szemben sohasem léphetnek fel követelőzően, a jutalom igényével. Jézus a példabeszédet eredetileg minden valószínűség szerint nagyobb hallgatóság előtt mondta el. A szolgatartás ugyanis nem az apostolokra volt a jellemző, hanem Palesztina jómódú földműveseire. Jó okunk van feltételezni, hogy a hallgatók elsősorban a farizeusi körökből kerültek ki, hiszen éppen a farizeusok hangsúlyozták leginkább, hogy a hűséges szolgálat által az ember igényt tarthat az isteni jutalomra. A példabeszéddel Jézus eredetileg ezen felfogás helytelenségére kívánt rámutatni.

Jézus a történetet nemcsak egyszerűen elbeszéli, hanem kérdések formájában átgondolásra és állásfoglalásra ösztönöz (vö. Lk 11,5. 11:15,4). Az első kérdésre csak negatív válasz lehetséges. Egyetlenegy gazda sem ülteti azonnal asztalhoz a szántásból vagy az állatok legeltetéséből este fáradtan hazatérő szolgáját. Sokkal inkább azt teszi, ami a második kérdésben szerepel. Újabb utasításokat ad neki a vacsora elkészítésére és felszolgálására. Csak azután, hogy a gazda befejezte a vacsorát, ülhet ő maga is asztalhoz. Az utolsó kérdés összefoglaló jellegű. Ez esetben is „nem” a válasz. A gazda nem köszöni meg szolgájának a munkáját. A szolga ugyanis az ő tulajdona, akinek minden jutalom vagy köszönet igénye nélkül kötelessége teljesíteni azt, amit ura parancsol.

Az utolsó mondatban Jézus alkalmazza a példabeszédet. Amilyen magatartást elvárnak a hallgatók a szolgálóiktól, ugyanolyan magatartást tanúsítsanak ők is Istennel szemben. Isten neve nincs ugyan megemlítve, de nem kétséges, hogy a görög szövegben szereplő passzív igeforma „parancsolva lett” Isten parancsára utal. Az, aki teljes mértékben teljesítette Isten utasításait, ne várjon érte külön jutalmat, hanem szerényen ismerje be, hogy csak a kötelességének tett eleget. A „haszontalan szolgák” kifejezés nem teljes hasznavehetetlenséget jelent, hanem a szerénységnek a jele. Az apostoloknak adott instrukció (17,1-10) részeként a példabeszédet a Jézus és a tanítványok közötti kapcsolat szemléltetéséeként is felfoghatjuk.

A példabeszéd magyarázatánál óvakodnunk kell bizonyos túlértelmezésektől. A „haszontalan szolgák” kifejezés nem a „jótettek” abszolút értéktelenségére utal. Jézus nem azt állítja, hogy az emberi cselekvés semmit sem ér, hanem azt, hogy saját teljesítménye senkit sem jogosít fel arra, hogy a jutalom igényével lépjen fel Istennel szemben. A példabeszéd azt sem zárja ki, hogy az ember jutalmat kaphat Istentől, viszont egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy a jutalmat nem szabad „fizetség” értelmében felfogni. A tanítványnak minden Istentől származó juttatást kegyelmi adománynak kell tartani. Ugyancsak helytelen eljárás lenne, ha a példabeszédből azt a következtetést vonnánk le, hogy az Isten és az emberek kapcsolata Úr – szolga viszony abban a szélsőséges formában, amely a példabeszédben megjelenik. A példabeszéd célja ugyanis nem az, hogy Istentől adjon tanítást, hanem az, hogy az önértékes személyeket szerénységre szólítsa fel. Helyesen állapítja meg J. Schmid, hogy alapjában véve „minden példabeszéd csak egy meghatározott igazságot tud bemutatni”. Éppen ezért óvakodni kell attól, hogy minden egyes mozzanatot átvitt értelemben vegyünk, és az Isten világára alkalmazzunk. Más mondások és példabeszédek, amelyekben Isten jóságos Atyaként jelenik meg (Lk 6,35-36; 11,13; 15,11-31), egyértelműen bizonyítják, hogy nem szabad őt érzéketlen és kizsákmányoló Úrként felfognunk. Említésre méltó még a Lk 12,37 mondása is, amelyben Jézus olyan „Úrként” mutatkozik be, aki a parúziakor éppen azt fogja majd megtenni, amit a most ismertetett példabeszéd ura – és egyetlen földi rabszolgatartó – sohasem tenne meg: asztalhoz ülteti hűséges szolgálóját, és kiszolgálja őket.

Kocsis Imre

Csak ti vagytok nekik! (9.)

A TESTVÉREK FÉLTÉKENYSÉGE

Íme, néhány tanács

Vita és rivalizálás esetén legyen világos szabály. Az első nagyon egyszerű: nem kötelező egymást szeretni és együtt játszani, de kötelező, hogy méltányolják egymást minden helyen és időben. Az együttélés szabályait a gyerekek tanulják meg időben.

A szülők ne avatkozzanak be minden vitába, de vigyázzanak testi épségükre. Legyenek tekintettel a kisebb védtelenségére és arra, hogy a nagyobb még nincsen egészen tudatában elsőbbségének és erejének. Legyen már időben kellő önuralmuk.

A testvéri versengés nevében napjainkban is nagyon rafinált bántalmakat okozhatnak egymásnak a gyerekek anélkül, hogy a szülők közbelépnének. Amikor a szülők észlelik a rivális küzdelmet gyermekeik között, két dolgot kell megfontolniuk: az egyik, hogy megértik haragjukat és érzelmeiket, sőt el is fogadják azokat, a másik, hogy azt viszont már nem engedik meg, hogy szóval vagy tettel megsértsék egymást.

Kerülni kell a mentegetőzést: „Ki a hibás?” Nehéz lesz kikerülni. A megrovásban ne használjuk a „nagy”, és a „kicsi” jelzőket és a „mindenkinek a magáét”.

Lényeges legyen a cél: a gyerekek valósítsák meg magukat, örvendjenek és használják ki a lehetőségeket. Növekedjenek és fejlődjenek. Ha hiányzik ez a törekvés, a testvéri kötelék összetartó ereje elszakad. Ez az egyik legerősebb, legértékesebb és legnélkülözhetetlenebb értelme az életnek.

AMIKOR NEM TETSZIK A GYERMEK

Sok szülő nem egyszer szeretné, ha gyermeke „visszatérne a feladóhoz”. Nem szívesen vallják be, de csalódtak, reménytelenül fájlalják gyermekeik viselkedésmódját.

Mielőtt arra gondolnak a szülők, hogy egy nem sikerült gyermeket hoztak a világra, gondolják meg, hogy jellemüknek egyik-másik csenevész hajtása a fejlődés normális szakasa. A fejlődés minden szakasa különböző irányítási és korrigáló készséget követel meg. Az egyik szakasz nehezebb, mint a másik. Nem szabad kétségbe esni, mert a jelenség átmeneti. A gyakorlatban megtapasztalt nehézségek a gyerek életében a nem reális elvárásokból születnek. A szülők lehetetlen dolgot várnak el:

- hogy nyugodtan üljenek az asztalnál az ebéd végéig;
- ha azt kívánják, hogy ossza meg másokkal kedvenc játékát;
- hogy ne szóljon közbe a felnőttek beszélgetésébe.

Olyan ez, mintha a tizenhárom éves lányoktól azt várnánk el, hogy ne „rágózzon” vagy ne hordjon „elit” helyeken kirojtosodott farmernadrágot.

Tudja-e gyermekünk, mit várunk el tőle? Sokszor nem tudja a gyermek, mi nem tetszik viselkedésében. Nagy baj, ha nem mondjuk meg világosan, miért. Meg kell magyarázni. Gyakran mondjuk: „Ezt ne tedd!”, esetleg „Hagyd már abba!”, vagy az óhajuk nem határozott: „Jó legyél...; jó kisfiú legyél...; egyél rendesen...”. Az idősebb gyerekek tudják, miről van szó, de a kicsiknek határozottan meg kell magyarázni: „Beszélj normális hangon és ne kiabálj...; engedd, hogy barátod is tegyen egy kört a bicikliddel...; amikor eszel, ne csámcsogj...”

A szülők nem akarják, hogy gyermekeik hibázzanak. A gyermekekben saját hibáikat látják: lusták vagy félénkek voltak, esetleg hevesen reagáltak helyzetekre. Ezeket a hibákat nem szeretnék gyermekekben is felfedezni.

Ne hasonlítsuk őket másokhoz! A szülők nem örülnek annak, ha gyermekeiket a család többi tagjához hasonlítgatjuk: „Olyan vagy, mint Antal bácsi!”, „Nyakas vagy, mint az apád!” Mindez jogtalan vádaskodás. Minden gyermek önálló egyéniség, és ha másokkal hasonlítjuk össze, ezt az értéket tagadjuk meg tőle.

Tilos negatívumokkal „felcímkézni” őket. Nagyon veszélyes szokássá válhat. Amikor elkezdjük emlegetni vagy fontolgatni magunkban: „Engedetlen egy gyermek...; lusta...; matekból egy nagy nulla...; tehetségtelen; összeférhetetlen...; kötekedő...” stb., akkor a családi harmónia megsérül és megsérti a gyerekek önérzetét. Az ilyen „címkék” tartalma valósággá válhat. Amikor a gyermekbe ezeket a negatív tulajdonságokat sulykolják, idővel el is hiszik, hogy ilyenek és következetesen így is viselkednek: „A családban megbélyegzett lettem”. Ez még távolról sem jelenti azt, hogy ne legyünk határozottak, amikor könnyelműségüket és különc hibáikat észleljük. A vadhajtásokat vágjuk le, de ne a gyereket bántalmazzuk!

Mit tegyünk?

A gyerekek jó tulajdonságait méltányolni kell. Ne essünk abba a hibába, hogy csak a rossz tulajdonságait látjuk. Ha kitartóan bíráljuk őket, abba a veszélybe eshetünk, hogy semmi pozitívumukat nem ismerjük el. Pedig egy elismerő megjegyzésnek csodás hatása lehet. Tetszik nekik, ha kedvesen szólunk hozzájuk és nem korholjuk őket állandóan. Sokkal nagyobb hajlandóságot mutatnak az együttműködéshez.

Tanácsként vegyük: beszéljünk a gyerekeinkről olyan emberekkel, akik kedvelik őket - pl. a nagyszülőkkel - és figyeljük meg az ő véleményüket. Egy másik tanács: figyeljük meg gyermekeinket alvás közben. Az alvó gyerek mindig jó benyomást tesz. Gondoljuk végig magunkban mindennapi életüket. Mi teszi boldoggá őket és miért szenvednek vagy aggódnak? Mit tehetnénk együtt, hogy a családi harmónia erősödjön? Hasznos szokás az is, hogy a gyerekeket mindig kedvesen üdvözljük. Érezzék, hogy szívesen élünk társaságukban.

A CSALÁDBAN VANNAK IDŐSEK IS

A mi generációnknak kell először példát mutatni, hogyan tiszteljük az idősebbeket.

A nagypapa minden tekintetben öreg volt: neheze érettségig a járás, látása is meggyengült, nem hallott jól, és igen lassan és nehezen evett. Mindig leette az asztalterítőt. A fia és a menyje annyira bosszúsak lettek tőle, hogy száműzték az ebédlőasztaltól és a tűzhely mögött, egy félreeső helyen terítettek meg neki. Egy nap a levesestálat nyújtották a nagypapának, de ő nem fogta meg időben, így az leesett és darabokra tört. A menyje őrzöngeni kezdett és azt mondta, hogy attól a naptól kezdve fatálban kap enni, mint a vadállatok. Az öregember felsóhajtott és lehajtotta fejét. Másnap Misi, a kisunokája miközben a földön csücsült nagyapja mellett, megpróbált összerakni néhány kicsi, vékony, görbefadarabot. „Mit csinálsz, Misi?” - kérdezte tőle az apja. Így válaszolt: „Egy fatálat készítek, hogy amikor te és anyu idősek lesztek, legyen miből etetni titeket”. A szülők egymásra néztek és sírva fakadtak.

Ez a történet már régóta ismert a kisiskolások olvasókönyvéből is. Rideg valóságot közöl. Örök igazságot közvetít: a gyerek azt tanulja, amit lát. Ide tartozik az idősekkel való bánásmód is. Napjaink „negyveneseiből” holnap már idősek lesznek. Biztosan sok idős embert látunk, akik töretlen lélekkel viselik az öregség terheit, de azért ne gondoljuk, hogy ezt a kort könnyű megérni: „nehéz mesterség”. Tele van kínzó bizonytalansággal, ellentmondásokkal, félelemmel, de egy kis derűvel is, keserűséggel és örömmel, biztonsági érzéssel és félelemmel, aktív munkával és semmittevésével, magába fordulással és nyitottsággal. Hogy emelt fővel megmaradhassanak egyenjogú „személyeknek”, az időseknek szükségük van közösségi, családi környezetre. Ha ez hiányzik, életükben új keletkezik. Közülük sokan úgy érzik, hogy „fölsleges és költséges” terhek. Szerencsés a helyzet, ha az unokákra, mint ingyenes bébiszitterek vigyázni tudnak.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Szent Gellértről... (2.)

Gellért sokszor bámult a fényes Napra és a ragyogó csillagokra, de a béli völgy fölött sokszor borult el az ég. S ez megérezte a remetével, hogy a természet tele van titkokkal, rejtéllyel, misztériummal. Csak a hit világosságával lehet e rejtélyekbe behatolni. Gellért meg van győződve, hogy az „Isten minden alkotása kifürkészhetetlen”, és éppen ez a meggyőződése ösztökéli, hogy hite fényével keresse a természetben a természetfölötti árnyékát, nyomát, szimbólumát.

Amikor hazánkba érkezett, Fehérvárot bemutatják a királynak – Nagyboldogasszony napján. Szent István észrevette a meggyőző erejű szerzetes természetfölötti képességét. „Meghívta tehát a hívők vigasztalására. Oly jeles szép és bölcs prédikációt tesz, hogy mindnyájan csodálkoznak vala rajta” – írja a Karthauzi Névtelen.

Gábrriel Asztrik jegyzi meg Gellértről, hogy személye lesz a hozzánk áramló nyugati műveltség csatornája. Franciaországi követsége alkalmával ismerkedik meg a verduni St. Vannes kolostor apátjával, neki küldi el „az isteni örökségről”, *De Divino Patrimonio* c. másik munkáját.

Szent Gellért azok közé tartozott, akik a patrisztika már-már széthulló gyöngyszemeit összehordták, és az utókorra hagyva felfrissítették. Jelentősége a mai tudomány fényénél csak nő. Ahogy Ivánka Endre megállapította, nálunk jutott érintkezésbe egy nyugati ember a görög műveltséggel; „innen továbbította a nyugat felé a görög miszticizmus virágait.”

Bizonyos, hogy „a pelyhező magyar teológiai műveltségnek bátorító ösztökélést adott. Műve alapgondolatát, amit a magyarság azóta minden bűne ellenére keresztényien követett, saját életével igazolta.” Atyai szívjósága ismert volt.

Ugyancsak Gábrriel Asztrik jegyzi meg, hogy jól átérzte a magyar mentalitást. A józanságot erősítette elmékedésének, a Deliberationnak megírásával, amely a bibliai három ifjú éneke. Nabukodonozor vetette kemencébe őket. Az allegorikus szöveg alapján a misztikus elmékedés útját választja, az ész érveit a szív érzésével váltja föl: „Nem követtük a szónokok zajongásait és áradzásait, akik csak a szavak szépségét hajhásszák, nem pedig a hittitok erejét”. A magyar misztikus iskola alapjait vetette meg, elutasította a „léha okoskodást”. Mennyire időszerű gondolat!

Nemzeti ügyünknek lelkes képviselője külföldön. A király küldetésében eljár Franciaországban, Itáliában. Ravennában ő szenteli fel István zarándokházát. Mindenütt magyarokkal veszi magát körül. A tolmácsok számát igyekszik szaporítani. Iskolájában a belépett klerikusokat kanonokká teszi, akik patrióták voltak...

Legfőbb gondja volt iskolájának megszervezése. Még a Dunántúlról is tódult hozzá a fiatalság. Szinte már nem bírták erővel a tanítást, ezért Fehérvárról a német Henrik mestert kérték, hogy jöjjön el és segítene az oktatásban. Nemsokára Csanád a nemzetközi tudományos élet egy kis szigete lesz: a legenda szerint „németek, csehek, lengyelek, franciák és mások” is ott tanultak.

A magyarság megkedvelte Gellértben a hozzájuk hasonló hirtelen haragvó, de hamar megbékélő lelket.

Vértanúsága közismert. Amikor Vata emberei a Kelen hegyről letaszították (ma: Gellérthegy), testét csak hét év múlva vitték Csanádra, ahol a Boldogasszony templomban végső nyugalomra helyezték. Kőkoporsójára került egy edény is, amelybe a vérét gyűjtötték. Íme a magyar Grál, a mártír-kapcsolat a Golgota és a róla elnevezett hegy között.

Az Adria hullámenéje Murano vagy San Giorgio szigete körül, a Tisza szőke folyása a Szeged-Csanádi Egyházmegye főtemplomának közelében a Gellért-ereklyék „kísérő muzsikája.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Szeptember 25-én zárult a Katolikus Társadalmi Napok szegedi rendezvénysorozata. A Szeged-Csanádi Egyházmegye társrendezésében megvalósult KATTÁRS programjain mintegy 2500 érdeklődő volt, a koncertekre 8000-en voltak kíváncsiak, a Dóm téri családi napra pedig több ezren látogattak ki. A KATTÁRS jövő évi rendezvényének házigazdája a Veszprémi Főegyházmegye lesz, mely egyúttal tevékeny részese az Európa Kulturális Fővárosa programjainak is.

Szeptember 29-30. között a Gál Ferenc Egyetem gyulai Egészség- és Szociális Tudományi Karán III. alkalommal rendezték meg a Táplálkozástudományi Szakemberek Országos Konferenciáját. A konferencia programját az Országos Kórházi Főigazgatóság szabadon választott továbbképzésként elfogadta 9 különböző szakmacsoport számára. Többek között olyan szakmai kiválóságok előadásait hallhatták a résztvevők, mint Prof. Dr. habil. Várkonyi Tibor DSC, Antal Emese, Ábrahám Csaba, illetve Pilling Róbert.

Október 2-án, a mai napon rendezik a hagyományos ópusztaszeri templombúcsút, melynek keretében átadják a felújított plébánia hivatalt. Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődik, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrál.

Szent Ferenc napi jótékonyági főzés lesz az alsóvárosi ferences templom előtti Mátyás király téren a mai nap folyamán 15-22 óráig. A gyermekeket játékkuckóval, óriás fajtékokkal, színező játékokkal várják. Fellépnek a SZTE fúvós növendékei és a Csergő banda népzenei együttes. Mintegy 20 csapat (családok, baráti- és munkaközösségek) készül bográcsos ételekkel, melyeket a helyszínen kóstolni is lehet. A becsületkasszába Szent Ferenc szegénykőnyha támogatására gyűjtenek adományokat. 14 és 17 óra között véradásra is lehetőség lesz a plébánián. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A kisgyermekes családokat várják vasárnaponként a 10 órakor kezdődő szentmisére a jezsuiták Szent József templomába (Dáni János u. 3.). Vidám énekek, rövid prédikáció, közös csöngetés és az oltár körben állása vár kicsikre és nagyokra. További információ és feliratkozás a heti felkészülést segítő ötletekre a szentjosef.jezsuita.hu/gyerekmise oldalon olvasható.

Októbertől változott a szentmisék rendje a jezsuiták Szent József templomában:

- hétfőtől szombatig: reggel 7.00 órakor,
- szombaton: 7.00 órakor és 18.30 órakor,
- vasárnap: 8.00, 10.00 órakor (kisgyermekes családoknak) és 19.30 órakor kezdődnek a szentmisék.

A ferences templomok ősi hagyományát követve Szent Ferenc tranzitusát, boldog halálát ünneplik az alsóvárosi ferences templomban október 3-án, hétfőn a 18 órakor kezdődő szentmisében.

Október 7-től hagyományos elsőpénteki nagykilencedet tart a Belvárosi Plébánia közössége a Dómban. Ezek az alkalmak 16-17 óráig szentségimádás, majd rózsafüzér ájtatosság lesz az Árpád-házi Szent Margit imacsoport közreműködésével. A 18 órakor kezdődő szentmise után Jézus Szíve litániát imádkoznak a közösség tagjai.

A Kossuth-díjas író, költő, műfordító Szabó Magda születésének 105. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi műsorral kezdődik a Dóm Művészeti Szalon őszi előadássorozata a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Az október 7-én, pénteken 17 és 19 órakor kezdődő Agyigó című esten fellép Nagyvárad Erzsébet színművész és Vasicek János dalszerző. Rendező: Czeizel Gábor. A 17 órai előadásra - korlátozott számban - még kapható jegy a Látogatóközpont pénztárában, keddtől-vasárnapig 9 és 17 óra között.

Kerékpáros kirándulást szervez október 8-án, szombaton Deszkre, a Magyarok Nagyasszony templomhoz a Belvárosi Plébánia közössége. A biciklis zárandokok 10 órakor indulnak a Dóm térről, pihenő a szőregi templomnál, majd a deszki templomban közös Úr anygala imádság lesz. Visszaindulás 12.30-kor, érkezés Szegedre kb. 13 órakor. Jelentkezni a fogadalmitemplom.hu oldalon található regisztrációs űrlapon lehet.

Jótékonyági olasz vacsoraestet rendez az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közössége október 8-án, szombaton 19 órakor a plébánia nagytermében. Bonecz Tamás tradicionális itáliai falatokat kínál, valamint úti élményeiből tart vetített képes előadást. A zenés hangulatról Lucz Ilona gondoskodik. A jótékonyági estre belépőjegyek előzetesen megvásárolhatók a plébániai irodában (Torontál tér 4.) hétköznap 10 és 12, valamint 14 és 16 óra között. A bevételt a templomtető felújítására fordítják.

A Belvárosi Plébánia közössége október 9-én tartja a Magyarok Nagyasszonya (október 8.) ünnepéhez kapcsolódó búcsúját. A Székesegyházban a 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kondé Lajos pasztorális helynök, a Dóm plébánosa celebrálja és mond homlíát. 14-18 óráig búcsúi közösségi napra várják az érdeklődőket a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.), ahol asztalifoci-bajnokság, kürtöskalács sütés, valamint sok-sok játék szerepel a programban.

Bérmálkozási felkészítőre várja a 14 évnél idősebb fiatalokat a Belvárosi Plébánia közössége. A felkészítés havonta egy vasárnapon, tömbösített órákban történik, az ifjúsági szentmisékhez kapcsolódva. A havi találkozások mellett adventben és nagyböjtben egy-egy csütörtök délutáni bűnbánati liturgia és egy tavaszi lelkinap is része az egy éves folyamatnak. A következő alkalom október 16-án, 16 órakor kezdődik a Belvárosi Plébánia hittantermében (Dóm tér 15.). További információ a moc.liamg@mod.satatkotih e-mail címen kérhető.

Algyő önkormányzata „Algyő nagyközségért” címet adományozott Fazakas Attilának, a Szent Anna templom korábbi plébánosának. Az elismerő díszoklevelet a plébános október 1-jén, Algyő Napja alkalmából rendezett ünnepi képviselő-testületi ülésen vehette át Molnár Áron polgármestertől a Faluház színháztermében.

Gyűjtést kezdeményezett a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás egy nehéz helyzetbe került, ambrózfalvai család részére. Az édesanya halálát követően az apuka egyedül maradt két kiskorú gyermekével. Az anya hosszantartó betegsége alatt komoly adósság halmozódott fel, melyet a családfő nem tud visszafizetni. Megsegítésükre a nagylelkű támogatók az alábbi számlaszámra küldhetik pénzbeli adományukat: Takarékbank, Burus Bence Csaba, 50432064-10003554.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.